

Arrest

nr. 190 285 van 31 juli 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 6 maart 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit het dorp Farqalaal, district Bulo Burto, provincie Hiraan en te behoren tot de minderheidsgroep Yahar. U werd op 20 april 1987 geboren in Halgan, provincie Hiraan. U verklaarde dat u in 2008 huwde met X. Nadat zijn vrouw verongelukt was door een auto-ongeval, verhuisde X met zijn twee kinderen, X en X, naar Farqalaal. Omdat X zelf ook gehandicapt raakte door dat auto-ongeluk, zocht hij in Farqalaal iemand om voor hem te werken. U ging daarop bij hem aan de slag als huishoudhulp. Na een jaar vroeg X uw hand aan uw vader en hij kreeg de toestemming om met u te trouwen.

Nadat uw echtgenoot in 2013 stierf, bleef u voor zijn twee kinderen zorgen. U hertrouwde in 2015 met X. Omdat uw stiefzoon X steeds later van de Koranschool terugkeerde, naar de moskee ging voor het

avondgebed, u vroeg om u te bedekken en u verbood om alleen naar buiten te gaan, vreesde u dat hij gerekruteerd zou worden door Al Shabaab. U nam daarom contact op met de zakenpartner van uw overleden echtgenoot Abshir. Die zakenpartner stuurde in mei 2015 een man om X mee te nemen en naar Nairobi te brengen. Daardoor werd u vervolgens gedurende zeven dagen opgesloten door Al Shabaab. Op 18 juni 2015 werd u opnieuw vrijgelaten.

Verder verklaarde u dat uw huwelijk met X in het geheim voltrokken werd. U verklaarde dat volgens uw cultuur u bij een tweede huwelijk de hand van uw vader niet meer hoeft te vragen. U hield het huwelijk verborgen omdat u geen moeder of vader in Farqalaal had, waarbij u zich kon informeren. Al Shabaab stond uw huwelijk echter niet toe en beschuldigde u ervan een prostituee te zijn. U verklaarde dat als u een weduwe bent, Al Shabaab de verantwoordelijkheid van u overneemt als u een weduwe bent en dat zij een man voor u uitzoeken, ofwel dient u ongehuwd te blijven.

Op 7 augustus 2015 verliet u Somalië. Op 10 augustus 2015 kwam u aan in Ethiopië en op 18 augustus 2015 vertrok u daar weer. Vervolgens reisde u door naar België. U kwam hier aan op 19 augustus 2015 en u vroeg asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 19 augustus 2015.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van het gehoor voor het CGVS en ook tijdens het gehoor (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 2-3 en gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 15 en 21). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal worden onderzocht. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Farqalaal in het district Bulo Burte van de provincie Hiraan, Somalië. Ten eerste komt uw geografische kennis niet overtuigend over. Zo heeft u enige kennis over uw regio, maar wanneer dit meer in detail wordt bevraagd, blijkt deze zeer beperkt en ondermaats.

U verklaarde dat u geboren werd in Halgan en op eenjarige leeftijd naar het dorp Farqalaal verhuisde (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 4). Uw zus X verhuisde na haar huwelijk opnieuw naar Halgan en nadat uw moeder overleed in 2011 verhuisde ook uw vader terug naar Halgan (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 5).

Wanneer u gevraagd werd of er een rivier in de buurt van uw dorp Farqalaal stroomt, verklaart u dat de rivier Shabelle nabij uw dorp gelegen is (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 12). U heeft deze rivier echter nog nooit gezien. Zelfs als kind bent u er nooit geweest en "zelfs als [u] het gezien [heeft],

[...] herinner[t] [u] het [u] niet meer.” (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 12) Uw kinderen daarentegen spendeerden daar bijna al hun dagen (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 12-13). Wanneer u ermee geconfronteerd wordt, dat het toch enigszins opmerkelijk is dat u de rivier nooit zelf gezien zou hebben, antwoordt u: “Dichtbij? Het is niet dichtbij! We gaan naar een plaats waar we het kunnen zien, waar we kunnen wandelen. Het is niet zo dichtbij.” (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 13) Volgens de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt, blijkt echter dat de Shabelle rivier op slechts een driehonderdtal meter van uw dorp stroomt. Wanneer u met deze vaststelling geconfronteerd wordt, stelt u: “Hoe kan het 100 meter zijn? Het is kilometers verder weg.” (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 21) Voor iemand die bijna haar hele leven in het dorp Farqalaal gewoond heeft en wiens kinderen dagelijks bij de rivier speelden, is het weinig geloofwaardig dat u nooit de rivier gezien zou hebben. Uw geografische kennis wordt verder ondermijnd door uw gebrekkige kennis van uw omgeving. Voor iemand die in Halgan geboren is en nog steeds familie in Halgan heeft, heeft u hoegenaamd geen doorleefde kennis van uw leefomgeving. Wanneer u gevraagd wordt welke dorpen er – net zoals Farqalaal – nog aan de oostelijke kant van de rivier liggen, antwoordt u aanvankelijk: “Cagbashiir. Urur. Die twee herinner ik me. Ik herinner me niet veel.” Wanneer u vervolgens gevraagd wordt of u nog dorpen kent aan de andere kant van de rivier, verklaart u dat u dat niet weet. U voegt toe: “Aan het zuiden, is er Gadaan.” (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 13) Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, is dit dorp echter in het noorden gesitueerd en ligt het bovendien niet aan de westelijke, maar oostelijke kant van de rivier, evenals Farqalaal (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Het is opvallend dat u bij confrontatie met deze verkeerde situeringen zich afvraagt welke dorpen u verkeerd situeerde en vervolgens toevoegt: “Ik weet dat Halgan aan de rechterkant is.” (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 13). Het is ook opmerkelijk dat u enerzijds de richtingen van de hoofdweg nabij uw dorp kent, namelijk Beledweyne en Bulu Burte, maar anderzijds niet kon verklaren in welke richting Beledweyne gesitueerd is. U stelt: “Deze plaats is niet in de richting van Halgan. Het is de andere kant op.” Omdat Halgan en Beledweyne beiden ten noorden van uw dorp gelegen zijn, wordt u gevraagd wat u precies bedoelt met deze situering. U besluit: “Ik weet niet in welke richting. Ik ben er nooit zelf geweest. Ik ben er één keer geweest, wanneer ik reisde.” Gevraagd hoe u dan de richtingen van de hoofdweg kende, stelt u: “Wanneer je in Halgan bent, is dat de hoofdweg. In één richting is Bulu Burte en de andere kant is Beledweyne. Ik wist het altijd.” (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 12-13). Deze selectieve kennis komt dan ook erg ingestudeerd over aangezien u er niet in slaagt om Beledweyne of de districtshoofdstad Bulu Burte te situeren. (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 14). Wanneer u geconfronteerd wordt met enkele dorpen uit uw omgeving, blijkt dat u drie dorpen uit uw omgeving herkent, namelijk Doonkaxare, Labi-Gaduud en Bulu Boorey. Gevraagd wat u over Doonkaxare weet, blijkt dat u enkel vermoedt dat Doonkaxare een dorp is. U verklaart dat het vlakbij is en u denkt “dat het in de richting van Bulu Burte is”, maar u gaat vervolgens verder: “Of ik weet het niet. Ik weet het niet.” U verklaart er verder niks over te weten. (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 22) Uit de landkaarten toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Doonkaxare niet in de richting van Bulu Burte gesitueerd is, maar wel in de richting van Beledweyne. Van Labi-Gaduud vermoedt u opnieuw dat het een dorp is, maar slaagt u er niet in het correct te situeren. U verklaart dat het in de richting van Gadaan ligt, maar volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt het een dorp te zijn dat, niet zoals Gadaan ten noorden van Farqalaal ligt, maar ten zuiden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Over Bulu Boorey verklaart u dat het dichtbij de rivier ligt, maar u weet niet aan welke kant van de rivier het ligt. U “hoorde dat het bij Farqalaal was.” Gevraagd naar wat u dan precies hoorde, moet u het antwoord schuldig blijven en verklaart u: “Ik hoorde niet wat ze erover zeiden. Ik hoorde alleen dat het dichtbij was.” (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 23) Doordat u deze drie dorpen enkel als dorp herkent, maar er verder amper over kan uitweiden en ze bovendien niet (correct) kan situeren, lijkt het erop dat u enkel aan het gissen bent. Andere naburige dorpen zoals Ilimey, Xoofow, Buqagable en Cilmi-Tuur herkent u niet als dorp. Het valt ook op dat u aanvankelijk verklaarde dat Urur vlakbij Cagbashiir gelegen is, maar wanneer u later opnieuw gevraagd wordt welk dorp er in de nabijheid van Urur ligt, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 13 en gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 14). Verder bent u ook vaag over de reisroute die u nam om Somalië te verlaten. Zo verklaarde u via Beledweyne te zijn gevlucht, maar zoals hierboven reeds is vastgesteld, slaagde u er niet in om deze stad te situeren. Bovendien kon u slechts twee dorpen noemen die u passeerde op uw reisweg, terwijl er op de hoofdweg tussen Bulu Burte en Beledweyne een heel aantal dorpen liggen (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaarde geen andere dorpen gememoriseerd te hebben, omdat u verstopt werd wanneer u deze dorpen doorkruiste (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 13). Deze verklaring weet echter niet te overtuigen.

Voorts bleek u ook onwetend wat betreft de recente gebeurtenissen in de provincie Hiraan. De kennis die u heeft over de overstromingen in uw regio van herkomst, roept uw kennis vragen op. Wanneer u gevraagd werd of er ooit problemen ontstonden door de aanwezigheid van de rivier nabij uw dorp, verklaart u: "De rivier veroorzaakt problemen, maar niet in mijn dorp. Het is er niet dichtbij. Ik hoorde dat mensen in Beledweyne ontheemd waren en ook in Bulo Burte." Gevraagd naar wat u toen precies hoorde, verklaart u dat de rivier overstroomde in Beledweyne. Gevraagd wanneer dit precies gebeurde, verklaart u: "In 2007 een keer. Het veroorzaakte grote problemen. Mensen stierven zelfs." U vervolgt vaagweg: "En dan, één keer om het jaar of om de twee-drie jaar overstroomde de rivier nog eens, maar niet zoals toen." Wanneer u dan gevraagd wordt, wanneer de laatste overstroming was, antwoordt u ontwijkend: "Aan onze kant zien we het niet. De overstroming komt niet tot bij ons." (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 14) Wanneer u later opnieuw gevraagd wordt naar recentere overstromingen, stelt u: "Die herinner ik me niet. Deze waren de belangrijkste, maar ze gebeurden elke keer. Het gebeurde niet in ons dorp." (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 15). Dat u niet meer informatie kon geven over recente overstromingen in uw regio, en niet eens bleek te weten dat er zich ook na 2007 zware overstromingen hebben voorgedaan (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier), wijst er enkel op dat u geenszins affiniteit heeft met de regio Hiraan. De overstromingen van oktober en november 2014 in het district Belet Weyne, Bulo Burte en Jalalaqsi, hadden duizenden vluchtelingen tot gevolg. Het is allerminst onredelijk te verwachten dat u enige kennis zou hebben van deze recente gebeurtenissen, die belangrijke gevolgen hadden voor uw regio, en een grote impact op het dagelijks leven, te meer daar u kennis had van overstromingen in 2007 in Beled Weyne. Het is frappant dat u na confrontatie verklaarde dat u niet "hoorde [...]" over overstromingen. Overstromingen gebeuren, maar niet zoals diegene die gebeurde. Ik herinner het me niet (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 15).

Bovendien zijn de verklaringen die u aflegde omtrent de wegblokkades opgesteld door Al Shabaab incoherent, vaag en tegenstrijdig. De kennis die u heeft over deze wegblokkades doet vragen rijzen. Zo verklaarde u dat Al Shabaab in 2014 de weg vanuit Mogadishu afsloot. Die blokkade had ook gevolgen voor uw dorp Farqalaal, aangezien "het droge eten van daar komt en van Halgan." (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 16). Gevraagd hoelang dat embargo dan duurde, verklaart u vaagweg: "Maanden. Ik weet het niet." Wanneer u gevraagd wordt om die periode meer te preciseren, blijft u oppervlakkig: "Het was minder dan vijf maanden. Ik weet niet wanneer het begon en ik weet niet wanneer het eindigde. We zagen alleen: we hadden goedkoop eten en dan werd het duur en dan weer goedkoop." (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 16) Later krijgt u opnieuw de kans om meer over deze blokkade te vertellen, maar uw verklaringen blijven vaag en incoherent. Wanneer u geconfronteerd wordt met het feit dat uw dorp afhankelijk was van deze plaatsen voor de voedselbevoorrading, stelt u: "Mensen probeerden te sparen wat ze hadden en de blokkade duurde niet lang. Eten kwam via vliegtuigen naar Bulo Burte. Dan kwam het naar ons na een tijdje." (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 17). Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat de blokkade meer dan een jaar aanhield en dat die blokkade ernstige gevolgen inhield voor de regio (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Rekening houdend met uw verklaring dat de blokkades een grote impact hadden op de prijzen van producten in uw dorp, is het niet alleen merkwaardig dat u de duur van deze blokkade niet kent, maar bovendien de gevolgen van deze blokkades minimaliseert en niet kon verklaren om welke reden Al Shabaab deze wegen afsloot (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 16). Zo verklaarde u foutief dat de overheid sinds 2012 de macht overnam in Bulo Burte (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 20, 21). Uit de beschikbare bronnen blijkt namelijk dat Bulo Burte pas in 2014 bevrijd werd en dat het net deze machtswissel was, die Al Shabaab ertoe aanzette om de districtshoofdstad af te snijden van haar omgeving. Tot slot zijn uw verklaringen omtrent deze blokkades behoorlijk verwarrend en daarenboven ook tegenstrijdig. Zo verklaarde u dat handelaars het voedsel van Bulo Burte naar Halgan brachten en dat handelaars uit Farqalaal het vervolgens in Halgan aankochten. Gevraagd naar blokkades rond Halgan, stelt u dat Halgan evenals Bulo Burte geblokkeerd werd. Wanneer u dan gevraagd wordt hoe die handelaars ondanks deze blokkade in Halgan geraakten, past u uw verklaringen aan: "Er was geen blokkade tussen ons en Halgan. Koopwaren van Bulo Burte werden naar Halgan gebracht en mensen van Farqalaal gingen naar Halgan om het te kopen." Opnieuw gevraagd hoe het voedsel Halgan dan kon bereiken, verwijst u opnieuw naar de blokkade in Halgan: "Wanneer ze de blokkade in Bulo Burte zetten, dingen die naar Halgan kwamen, kwamen allemaal van Bulo Burte. Er was een blokkade in Bulo Burte. Halgan was hetzelfde, waar kon er een toegang zijn? Er was niks dat naar Halgan kwam."

U krijgt vervolgens nogmaals de kans om te verduidelijken hoe het voedsel Halgan kon bereiken, maar u slaagt er niet in duidelijkheid te scheppen. Zo stelt u: "Handelaars gaan naar Bulo Burte. Ze brengen dingen naar Halgan, nadat de koopwaren gebracht werden met de vliegtuigen." U verklaart dat er na de blokkades voedselhelp door middel van vliegtuigen werd ingezet. (zie gehoorverslag CGVS 5 december

2016, p. 17-18) Echter, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat deze via vliegtuigen aangevoerde voedselhulp – logischerwijs – tijdens de blokkade gebeurde (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Er dient te worden opgemerkt dat bovenstaande verklaringen opnieuw afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Farqalaal. Verder kan ook uw kennis over clanconflicten in uw regio niet overtuigen. Zo werd u een eerste keer gevraagd naar clanconflicten in de buurt van uw dorp Farqalaal. U antwoordt dat er “geen gevechten voor de komst van die mensen” waren, waarmee u doelt op de komst van Al Shabaab (zie gehoorverslag 26 oktober 2016, p. 19). Tijdens het tweede gehoor voor het CGVS werd u die vraag nogmaals gesteld en dan blijkt u toch weet te hebben van een clanconflict tussen Hawadle en Dir. Wanneer er echter werd doorgevraagd over dit door u genoemde conflict, moet u vaak het antwoord schuldig blijven en blijkt uw kennis zeer summier en weinig doorleefd te zijn. Gevraagd naar wat u weet over dit conflict, verklaart u: “Ik weet niet veel.” Vervolgens vertelt u dat vrouwen in uw dorp geld inzamelden voor dit conflict. Wanneer u dan gevraagd wordt wanneer dit conflict plaatsvond, verklaart u dat het “lang geleden” is. Wanneer u gevraagd wordt om meer precies te zijn, kan u geen duidelijkheid verschaffen: “Ik kan het niet schatten. Ik hoorde enkel dat er gevechten waren.” Uiteindelijk schat u dat het vier jaar geleden is. Wanneer u dan gevraagd wordt, waar dit conflict plaatsvond, blijft u opnieuw vaag: “Het gevecht vond plaats op een plaats na Halgan. Ik weet niet of het op de hoofdweg was, maar het was een beetje ver.” U kan echter niet preciseren waar dit clanconflict zich afspeelde. Zo stelt u: “Ik weet niet waar het was. Het was niet in Beledweyne. Het was tussen dorpen.” Ook over de afloop van deze conflicten blijven uw verklaringen algemeen en vaag. U verklaart dat het werd opgelost, maar u “weet niet hoe, of het de overheid was of niet.” (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 18-19) Volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen beschikt, zijn er wel degelijk clanconflicten tussen subclans van Hawiye en Dir, maar deze conflicten leiden tot en met 2015 nog geregeld tot incidenten. (zie administratief dossier).

Tot slot is het ook opvallend en getuigt het van weinig doorleefdheid dat uw kennis over uw familiegeschiedenis zo mager is, wetende dat u altijd bij uw moeder, vader en zus inwoonde totdat u in 2008 trouwde met X. Zo weet u niet om welke reden uw ouders van Halgan naar Farqalaal verhuisde. U verklaart dat u te jong was. Wanneer u gevraagd werd of ze u nooit vertelden over hun verleden, zegt u “niet zo veel. Ze hadden geen werk daar. Niet veel meer.” (zie gehoorverslag CGVS 26 oktober 2016, p. 4-5). Later verklaarde u echter dat uw vader altijd werkte en dat hij voor het belang van zijn werk naar Farqalaal verhuisde (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 4). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid, stelt u eerst uzelf in vraag: “Zei ik dat hij altijd werkte? Wanneer hij een job vond, werkte hij. Elk soort job die hij vond, deed hij. Hetzelfde zoals hij nu in Farqalaal deed, omdat hij niet veel kinderen had. Ik en mijn zus waren de enige kinderen.” (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p 5) Op de vraag waarom u aanvankelijk niet wist waarom uw ouders verhuisden en later wel een reden aangeeft, antwoordt u dat u het u zich het niet kan herinneren dat u dat zei (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p 6-7). Daarnaast kon u ook niet verklaren om welke reden uw zus X opnieuw in Halgan woont (zie gehoorverslag CGVS 5 december 2016, p. 3).

U legde tijdens het gehoor op het CGVS op 26 oktober 2016 een medisch attest neer i.v.m. uw besnijdenis. In verband met de genitale verminking die u hebt ondergaan en waarvan u de gevolgen ondervindt meent de Commissaris-generaal dat er goede redenen zijn om aan te nemen dat deze vorm van verminking zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Farqalaal in het district Bulo Burte gelegen in de provincie Hiraan.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Farqalaal heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan.

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS op 26 oktober 2016 en 5 december 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden herkomst uit Somalië. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoekster het “Advies van het UNHCR (professor ABBINK)” van 13 februari 2008.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 6 maart 2017 een schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Aangaande de vaststelling van verweerder dat verzoeksters kennis tekortschiet wat betreft de omliggende dorpen en de clans in haar regio, stelt het verzoekschrift dat verweerder eraan voorbijgaat dat verzoekster voornamelijk binnenshuis verbleef en haar dorp zo goed als nooit verlaten heeft.

Verzoekster verwijst naar een advies van professor Abbink aan UNHCR waarin hij stelt “dat veel Somali's gewoonweg niet alle (kleine) dorpjes uit hun omgeving kennen”, “dat het vragen van dorpen en clans geen deel uitmaakt van een herkomstcheck, integendeel” en dat “wordt opgeroepen tot enig relativeringsvermogen bij de analyse ervan”.

Bovendien meent verzoekster dat verweerder zich eenzijdig focust op haar zogenaamd gebrek aan geografische kennis.

Dat verzoekster niet op de hoogte was van de overstromingen in Beledweyne in 2014, kan haar niet verweten worden, nu deze vraag haar dorp niet betreft en verweerder dient rekening te houden met haar profiel.

Waar verweerder stelt dat verzoekster te weinig afweet over de wegblokkades van Al Shabaab in 2014, benadrukt verzoekster dat zij hierover spontaan verteld had tijdens het eerste gehoor bij het CGVS. Verzoekster stelt dat het duidelijk is dat zij tijdens het tweede gehoor “*wil zeggen dat de blokkade omzeild en dus doorbroken werd met vliegtuigen (maar blijkbaar komt dit na de vertaling niet duidelijk over)*” en dat “*de verwerende partij er toch in [slaagt] om haar in de bestreden beslissing verkeerd te interpreteren*”.

Aangaande verzoeksters kennis over de clanconflicten, gaat verweerder eraan voorbij dat verzoekster zelf deel uitmaakt van een minderheidsclan en dus niet verwickeld zat in het door verweerder aangehaalde conflict tussen twee meerderheidsclans (Hawale en Dir). Ook benadrukt het verzoekschrift dat verzoekster deze vraag vanuit het standpunt van haar clan, Yahar, heeft bekeken, dat het voornoemd conflict zich voordeed in Deefow (en niet in verzoeksters dorp Farqalaal) en dat verzoekster zelfs spontaan begonnen is over dit conflict tijdens het tweede gehoor.

Waar verzoekster een gebrek aan doorleefdheid verweten wordt, voert het verzoekschrift aan dat “*partners in Somalië een totaal andere verhouding tegenover elkaar hebben dan in België. Een huwelijk is veelal het resultaat van een familietransactie, eerder dan ‘liefde’.*” Voorts stelt verzoekster dat men in Somalië ook veel sneller trouwt dan in België, wat ook blijkt uit haar verklaringen.

In hoofdorde wordt gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Voor zover een kandidaat-vluchteling bij de behandeling van haar asielaanvraag bij de asieladministraties geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet haar voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit haar verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen over de streek van afkomst (RvS 6 januari 2003,

nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoekster voldoende is om aan de beweerdde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoekster alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van de verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar zij jarenlang gewoond heeft, en de problemen aannemelijk maken waarom zij gevlucht is.

2.4. Aangezien verzoekster verklaart op X geboren te zijn in Halgan, provincie Hiraan, Somalië, maar sinds kort na haar geboorte in het dorp Farqalaal, district Bulo Burto, provincie Hiraan, Somalië te hebben gewoond tot haar vlucht op 7 augustus 2015, kan van verzoekster de kennis verwacht worden waaruit kan blijken dat zij opgegroeid is in Somalië en quasi haar hele leven in Farqalaal heeft gewoond. Ook al wordt niet verwacht dat verzoekster over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van Somalië een gedetailleerde kennis beschikt, dan zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat verzoekster haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat verzoekster ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die verzoekster kon toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met haar sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoeksters geografische, maatschappelijke en socio-politieke is echter ernstig ontoereikend.

2.5. Vooreerst blijkt verzoeksters geografische kennis over haar streek van herkomst onaannemelijk ontoereikend. De Raad dient dienaangaande vast te stellen dat de door de commissaris-generaal correct weergegeven flagrante onwetendheden en fouten inzake haar geografische kennis haar herkomst uit deze regio volledig loochenen. Het is immers niet aanvaardbaar dat verzoekster die 28 jaar in Farqalaal heeft gewoond, de dorpen in de omgeving van Farqalaal amper kon situeren en zij een aantal dichtbij zijnde dorpen niet eens herkende wanneer deze haar voorgelezen werden en andere foutief situeerde ten opzichte van elkaar.

Daarnaast verklaarde verzoekster dat de rivier de Shabelle nabij haar dorp gelegen is. (gehoorverslag van het CGVS van 26 oktober 2016 (hierna: CGVS-verslag 1), p. 12). Verzoekster voegde nog toe dat haar kinderen daar hun vrije dagen spendeerden, *“De dagen dat de Koranschool gesloten is. Donderdag en vrijdag.”* (CGVS-verslag 1, p. 12) doch stelt dat zij deze nog nooit gezien heeft, wat niet aannemelijk is. Hiermee geconfronteerd, antwoordde verzoekster, *“Dichtbij? Het is niet dichtbij! We gaan naar een plaats waar we het kunnen zien, waar we kunnen wandelen. Het is niet zo dichtbij.”* (CGVS-verslag 1, p. 13). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de rivier de Shabelle ongeveer 300 meter van verzoeksters voorgehouden dorp van herkomst gelegen is. Geconfronteerd met deze informatie tijdens het tweede gehoor bij het CGVS, stelde verzoekster meteen, *“Hoe kan het 100 meter zijn? Het is kilometers verder weg.”* (gehoorverslag van het CGVS van 5 december 2016 (hierna: CGVS-verslag 2), p. 21). Verzoekster heeft aldus geen kennis van de visuele omgeving van Farqalaal zodat ze evenmin aannemelijk maakt dat ze er haar hele leven gewoond heeft.

2.6. Verzoekster is bezwaarlijk ernstig waar zij haar onwetendheid inzake geografische kennis van haar beweerdde regio van herkomst tracht te verschonen door in het verzoekschrift aan te voeren dat zij voornamelijk binnenshuis verbleef en haar dorp zo goed als nooit verlaten heeft. Ook al wordt geen bijzonder gedetailleerde kennis over alle geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië vereist, kan er verwacht worden dat verzoeksters kennis beantwoordt aan haar profiel en dat zij haar eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving kan toelichten. Verzoekster beweert in 1987 in Halgan geboren te zijn, maar kort na haar geboorte naar Farqalaal te zijn verhuisd en aldaar te hebben gewoond tot haar vlucht in 2015. Aldus kan van verzoekster de kennis verwacht worden van een vrouw die ongeveer 28 jaar in Farqalaal heeft gewoond, er tweemaal is gehuwd er werkte (CGVS-verslag 1, p. 14-15) en naar de markt ging (CGVS-verslag 1, p. 10). Een dergelijk leven impliceert voldoende sociale contacten, te meer verzoekster haar tweede man zelf heeft gekozen. Verzoeksters bewering dat zij altijd binnenshuis bleef kan hieruit niet blijken en is een loutere bewering, te meer nu verzoeksters kinderen onderwijs genoten waarvoor verzoekster minstens de nodige maatregelen diende te nemen.

2.7. Waar in het verzoekschrift verwezen wordt naar een advies van het UNHCR over de zaak van asielzoeker Y., wiens asielrelaas op geen enkele wijze verbonden is met verzoeksters asielrelaas, wijst de Raad erop dat elk asielrelaas op zijn individuele merites wordt beoordeeld en dat aldus de verwijzing naar de feitelijke beoordeling en specifieke omstandigheden eigen aan dit ander, aan verzoeksters asielrelaas vreemd asioldossier, niet nuttig wordt aangevoerd. Daarbij kan nog worden vastgesteld dat professor Abbink's titels wel worden aangevoerd maar er wordt niet duidelijk gemaakt waar hij zijn

expertise over Somalië opdeed. In het bijzonder is van belang of hij in Somalië zelf antropologische studies heeft uitgevoerd of enkel bij de uitgeweken Somalische bevolking en/of vluchtelingen buiten Somalië en bij welke generatie. De Raad ziet evenmin in, noch wordt dit toegelicht, hoe op basis van het UNHCR advies conclusies zouden kunnen geformuleerd worden naar de wijze van ondervraging in verzoeksters asielzaak. Dit klemt temeer gezien verzoekster niet enkel ondervraagd werd over “(kleine) dorpjes uit hun omgeving”, zoals het advies aanklaagt, maar ook over elementen zoals haar directe visuele omgeving en de nabijheid haar dorp bij de rivier.

2.8. Verzoekster had evenmin weet van belangrijke recente humanitaire gebeurtenissen in haar regio. Zo gaf verzoekster aan dat er overstromingen hadden plaatsgevonden *“In 2007 een keer. Het veroorzaakte grote problemen. Mensen stierven zelfs. En dan, één keer om het jaar of om de twee-drie jaar overstroomde de rivier nog eens, maar niet zoals toen.”* (CGVS-verslag 1, p. 14). Gevraagd naar de laatste keer dat de rivier overstroomde, antwoordde verzoekster vaag, *“Aan onze kant zien we het niet. De overstroming komt niet tot bij ons.”* Ook tijdens het tweede gehoor bij het CGVS stelde verzoekster aangaande recentere overstromingen, *“Die herinner ik me niet. Deze waren de belangrijkste, maar ze gebeurden elke keer. Het gebeurde niet in ons dorp.”* (CGVS-verslag 2, p. 15). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat er zich in oktober en november 2014 zware overstromingen hebben voorgedaan in het district Beledweyne, Bulo Burte en Jalalaqsi met 21000 vluchtelingen tot gevolg. Waar het verzoekschrift aanvoert dat de overstromingen in 2014 zich in Beledweyne voordeden, en niet in verzoeksters dorp Farqalaal, dient te worden opgemerkt dat het redelijk is te veronderstellen dat verzoekster op de hoogte zou zijn van deze recente overstromingen, nu deze een massale impact hadden op haar beweerde regio van herkomst en verzoekster bovendien wel op de hoogte was van de overstromingen en de humanitaire gevolgen ervan in 2007 in Beledweyne.

2.9. Voorts legde verzoekster incoherente en oppervlakkige verklaringen af over de wegblokkades van Al Shabaab. Zo stelde zij dat Al Shabaab in 2014 de weg vanuit Mogadishu afsloot, wat ervoor zorgde dat *“het droge eten”* heel duur en zeldzaam werd (CGVS-verslag 1, p. 16). Verzoekster kon echter niet preciseren hoe lang het embargo duurde en stelde *“Maanden. Ik weet het niet”* en vervolgens *“Het was minder dan vijf maanden. Ik weet niet wanneer het begon en ik weet niet wanneer het eindigde. We zagen alleen: we hadden goedkoop eten en dan werd het duur en dan weer goedkoop.”* (CGVS-verslag 1, p. 16). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat de blokkade meer dan een jaar aanhield en deze bovendien ernstige gevolgen met zich meebracht. Dat verzoekster enkel kon verklaren dat deze blokkades een weerslag hadden op de voedselprijzen, doch niets vermeldde over mensen die op de vlucht sloegen of stierven van de honger, en evenmin kon stellen hoelang deze blokkades geduurd hebben, kan bezwaarlijk afgeleid worden dat zij deze blokkades en de ingrijpende gevolgen enigszins persoonlijk heeft meegemaakt. Bovendien kan verzoekster niet verklaren waarom Al Shabaab deze wegen afsloot (CGVS-verslag 1, p. 16) en stelde zij foutief dat de overheid in 2012 de macht in Bulo Burte overnam (CGVS-verslag 2, p. 20-21), terwijl de informatie in het administratief dossier vermeldt dat Bulo Burte pas in 2014 door de overheid bevrijd werd en dat Al Shabaab als reactie hierop de wegblokkades instelde. Voorts dient worden opgemerkt dat verzoeksters verklaringen omtrent deze blokkades verwarrend voorkomen (CGVS-verslag 2, p. 17-18), waarbij verzoekster onder meer verklaarde dat er vliegtuigen met voedselhulp werden ingezet *“Nadat de blokkade geopend werd en eten via vliegtuigen werd gebracht”* (CGVS-verslag 2, p.17), terwijl deze met vliegtuigen aangebrachte voedselhulp al tijdens de blokkade gebeurde (zie informatie in het administratief dossier). Deze feiten over haar leefomgeving kon niet aan haar kon zijn voorbijgegaan indien ze er woonde.

Het verzoekschrift stelt nog dat verzoekster tijdens het eerste gehoor spontaan over deze wegblokkades begon. Dat iemand spontaan over een bepaalde gebeurtenis begint, maar hier verder niet meer details over kan geven en zich beperkt tot vage en incoherente verklaringen dienaangaande, kan haar ontoereikende kennis bezwaarlijk vergoelijken. Daarnaast voert het verzoekschrift nog aan dat verweerder de verklaringen van verzoekster verkeerd geïnterpreteerd heeft – *“dat het duidelijk is dat verzoekster wou zeggen dat de blokkade omzeild en dus doorbroken werd met vliegtuigen (maar blijkbaar komt dit in de vertaling niet duidelijk over”*.

De Raad stelt vast dat verzoeksters pogingen tot het *a posteriori* bijsturen en verduidelijken van haar verklaringen echter geen steun vinden in het administratief dossier, temeer nu haar nog uitdrukkelijk gevraagd werd door de *“protection officer”* *“Dus de vliegtuigen kwamen na de blokkade. Klopt dat?”* (CGVS-verslag, p. 17) en verzoekster hierop antwoordde *“Ja, na de blokkade”* (CGVS-verslag, p. 18). Er kan dan ook niet worden ingezien, noch toont verzoekster aan, hoe dit niet duidelijk overkomt in de vertaling.

2.10. Evenmin kunnen verzoeksters vage verklaringen aangaande de clanconflicten in haar beweerde regio van herkomst overtuigen. Zo stelt verzoekster aanvankelijk dat er *“geen gevechten voor de komst van die mensen (Al Shabaab)”* waren (CGVS-verslag 1, p. 19). Tijdens het tweede gehoor stelde verzoekster dan weer dat er een clanconflict tussen Hawadle en Dir was, maar gaf tegelijkertijd aan dat zij hierover niet veel weet (CGVS-verslag, p. 18). Gevraagd wanneer dit conflict zich voordeed, antwoordde verzoekster *“Lang geleden (...) Ik kan het niet schatten. Ik hoorde enkel dat er gevechten waren.”* (CGVS-verslag, p. 18). Uiteindelijk stelt verzoekster te denken dat het ongeveer vier jaar geleden was en voorts dat zij niet wist waar het zich precies had voorgedaan, noch hoe het werd opgelost (CGVS-verslag, p. 19). De informatie in het administratief dossier vermeldt dat er zich inderdaad clanconflicten tussen Hawadle en Dir voordeden, maar dat deze conflicten nog tot in 2015 geregeld tot incidenten leidden, wat aldus niet overeenstemt met verzoeksters verklaringen.

2.11. Ook legt verzoekster tegenstrijdige verklaringen af aangaande de reden waarom haar ouders kort na haar geboorte van Halgan naar Farqalaal verhuisd zijn. Zo verklaart verzoekster aanvankelijk dat ze niet weet waarom haar ouders verhuisden omdat ze te jong was (CGVS-verslag 1, p. 4), terwijl ze tijdens het tweede gehoor bij het CGVS aangaf dat ze *“verhuisden naar Farqalaal voor het belang van zijn (haar vaders) job”* (CGVS-verslag 2, p. 4). Dergelijke incoherente verklaringen over eenvoudige zaken doen verzoeksters verklaringen aangaande haar verhuis van Halgan naar Farqalaal verzonnen voorkomen. Geconfronteerd met de vaststelling dat verzoekster eerst geen en dan wel kon aangeven waarom zij met haar familie naar Farqalaal verhuisd was, stelde verzoekster louter *“Ik kan me niet herinneren dat ik dat zei”* (CGVS-verslag 2, p. 7). Daarnaast geconfronteerd met haar eerdere verklaringen, waar zij stelde dat haar ouders geen werk hadden in Halgan (CGVS-verslag 1, p. 5), trachtte verzoekster dit uit te leggen, *“Zei ik dat hij altijd werkte? Wanneer hij een job vond, werkte hij. Elk soort job die hij vond, deed hij. Hetzelfde zoals hij nu in Farqalaal deed, omdat hij niet veel kinderen had.”* (CGVS-verslag 2, p. 5), wat evenmin kan overtuigen.

2.12. Uit voorgaande kan slechts overduidelijk worden afgeleid dat verzoekster niet bekend is met Somalië en er ook niet heeft gewoond. Er kan dan ook evenmin geloof worden gehecht aan verzoeksters beweerde problemen met Al Shabaab, die zich in Farqalaal, Somalië, zouden hebben afgespeeld.

2.13. Het door verzoekster bij het CGVS neergelegde medisch attest toont aan dat verzoekster een besnijdenis type 2 heeft ondergaan. Vooreerst dient te worden gesteld dat verzoekster niet afkomstig is uit Somalië en dat ze ervoor kiest om haar ware herkomst niet te melden. Zelfs indien verzoekster afkomstig zou zijn van Somalië –wat niet het geval is- dan nog licht verzoekster niet toe hoe de besnijdenis die zij onderging - en die niet betwist wordt - aanleiding geeft tot een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Integendeel verzoekster geeft nergens aan dat ze inzake haar besnijdenis bepaalde vrees koestert in geval van een mogelijke terugkeer naar haar land van herkomst, maar stelt dienaangaande louter *“Ze zeiden om het mee te brengen. (...) Het is iets dat alle Somaliërs overkomt. We zijn besneden tijdens de kindertijd.”* (CGVS-verslag 1, p. 21).

2.14. Verzoekster beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.15. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoekster voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.16. Het is de taak van de verzoekster om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als

voor de vluchtelingenstatus. Noch uit haar verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.17. Verzoekster maakt niet aannemelijk afkomstig te zijn uit het dorp Farqalaal, district Bulo Burto, provincie Hiraan, Somalië, laat staan uit een gebied waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

2.18. Immers voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde, afkomst niet volstaan. Het is in de eerste plaats aan verzoekster om tijdens de asielprocedure haar ware identiteit, nationaliteit en regio van herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoekster hierin manifest faalt.

2.19. Het komt de Raad immers niet toe om over de nationaliteit en de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België te speculeren, noch of zij afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is in de zin van artikel 48/5 § 3 van de Vreemdelingenwet, te meer gezien verzoekster op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal en dus veelvuldig de kans heeft gekregen zich toe te lichten. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in haar werkelijke land en regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.20. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

2.21. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.22. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig juli tweeduizend zeventien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK